

Lời thưa.....

PHẠM PHÚC

Kính thưa quý Giáo sư và quý Cán bộ.

Kính thưa quý đàn Anh,

Thưa các bạn cùng lớp,

«Kỷ niệm dù vui hay buồn trong cuộc sống, đều mang những ký ức thật đẹp và còn lại trong ta mãi mãi.»

Câu danh ngôn đã diễn tả đúng với tâm trạng của em. Một đứa em đang còn học tại trường Thiếu Sinh Quân, cho đến ngày đất nước Việt Nam bị bức tử đau thương: 30 tháng 4 năm 1975.

Rồi cuộc đời xoay vần theo định luật tự nhiên, em lớn lên trong cuộc đời đầy nghiệp ngã, một cuộc sống không có ngày mai!!! Vượt biên để đi tìm một tương lai sáng lạn và tự do.....lênh đênh trên biển cả, với bao nhiêu nguy hiểm của những lúc bị cướp biển, và có những cơn bão đầy giận dữ vỗ vào con tàu nhỏ, như cơn giông tố phủ đầy đoạn đường của kẻ tị nạn ly hương...

Ở nơi đảo, chặng đường dừng chân nơi ấy với lứa tuổi còn nhỏ, em không làm sao nhớ được những người anh cùng chung mẩu số, và bây giờ bước sang tuổi trung niên, vật lộn với cuộc sống nơi xứ người, không cùng màu da, ngôn ngữ. Bao nhiêu năm qua, tưởng chừng như những kỷ niệm của thuở thiếu thời bị lãng quên.... Bỗng chợt, nhận được đặc san NHÂN TRÍ DŨNG, một món quà xuân đầu năm do anh Nguyễn Công Tài chuyển đến..... Ký ức bỗng nhiên được trở về.

Đọc lại những trang sử oai hùng của một thời chinh chiến, em thật tự hào mang trong người những giọt máu và truyền thống hào hùng của Thiếu Sinh Quân QLVNCH.

Không tự hào làm sao được - khi những người bạn cùng lứa tuổi đang vô tư cắp sách đến trường - khi lứa tuổi 11,12 - thì em đã

được rèn luyện, được hun đúc thành một người trai có chí hướng hào hùng.

Không tự hào làm sao được - khi được biết những chàng trai hiên ngang gan dạ, tạo nên những chiến công hiển hách trên chiến trường, làm khiếp vía quân thù và là những cấp chỉ huy được đồng đội thương mến, kính phục đều xuất thân từ trường Thiếu Sinh Quân.

Không tự hào làm sao được - khi được quý Thầy tận tình dạy dỗ, đào tạo. Quý đàn anh hướng dẫn, trao truyền kiến thức, để có số vốn liếng hành trang bước vào đời.

Không tự hào làm sao được - Khi cùng với bạn bè chung lớp, chia sẻ ngọt bùi trong khi thiếu vắng đi tình cảm gia đình, qua từng mẫu thuốc tàn vào những ngày cuối tháng, có những khi buổi khám phòng nhận nhịp và khi bị phạt cấm túc, rồi những đêm thức trắng để luyện bài thi, lại những khi phá phách, nghịch ngợm nhả rào tắm biển, những phút hào hứng qua buổi học quân sự, học thái cực đạo, hỗn hởi với những ngày tập dợt diễn hành cho lễ Quân Lực 19 tháng 6 tại Sài Gòn (em chưa được hân hạnh đi diễn hành, nhưng hình ảnh ấy đã được trung tâm Asia dùng làm tài liệu, em cũng tự hào lắm, cho nên viết luôn cảm xúc này vào đây). Đôi khi ngồi lại với nhau để bàn tính cho tương lai đến tuổi ra trường...và còn biết bao nhiêu kỷ niệm thân thương khác.

Không tự hào làm sao được với 35 năm xa xứ, lòng được sưởi ấm lại khi gặp được các anh mình trong bộ đồng phục đại lễ, tay bắt mặt mừng, hàn thuyên và kể cho nhau nghe những kỷ niệm vui buồn, vào ngày kỷ niệm đệ Nhất chu niên của Hội Thiếu Sinh Quân Ontario, Canada năm 2002.

Tuy chỉ là tâm sự của một người em, nhưng cũng gói gọn tâm tư của những người cùng truyền thống: ANH HÙNG TỬ-KHÍ HÙNG NÀO TỬ...

Mây trôi nước chảy, con người lớn dần theo năm tháng, mỗi người tuy ở mỗi nơi Nhưng anh em mình vẫn còn mãi nhớ đến nhau.

Kính mời quý Thầy, quý anh và các bạn, cùng với em trở về sống lại một thời - anh em mình có thật nhiều kỷ niệm thân thương - của những người mang trong người truyền thống hào hùng, đậm đà tình nghĩa:

TÌNH NGHĨA THIẾU SINH QUÂN.

Lập Đông 2012 - Canada.

Thiếu Sinh Quân số quân: 6006.